UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 732. Gregorii Pap. III. Annus 2. Leonis Isavr. Imp. Annus 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Visual Library

verò cæſis atque fugatis, partà pace cum ſecuritate fideliboque, quæ impij fuerant demoliti, pij continuò reſtaurare cœperunt, & inter alia eorum patroni ſepulchrum S. Cæſarij, quod & huiuſmodi verſibus ornauere:

Condit hic Patris venerandum marmore tegmen
Patri Cæſarij, Pontificiꝫ ſacro:
Quod ſcelerata cohors rabie deſtruxit acerba,
Nunc virtute Dei ſorbuit vnda maris.
Præſul & inſignis Arelatis ſede locata
Gentium id Paulus ſtrenuè compſit opus.
Cui Chriſtus tribuat cœleſtis præmia vitæ,
Cœlibus Angelicis conſocietur ouans.
Et nobis, venerande Pater, miſerere precando,
Diluat vt noſtra crimina cuncta Deus. hactenùs ſepulchralis inſcriptio Sarracenorum naufragij index.

XXXIII. Contigit eodem anno obitus S. Eucherij Epiſcopi Aurelianenſis, quem ab exilij tempore ſex annos ſuperuixiſſe, qui res ab eo geſtas eodem tempore ſcriptis mandauit, affirmat: ſeque ad hunc vſq; annum perueniſſe cùm ipſe colletur, colligitur pariter ex antiquis Francorum Annalibus à Pithæo editis, in quib⁹ ponitur bellum à Carolo in Aquitania geſtum, cum Eucherius exulauit, anno ſeptingenteſimo vigeſimoquinto, à quo tempore ſi ſex annos numeres, quibus Eucherius ſuperuixit, vtique hoc anno eſſe defunctũ, affirmare neceſſe habes. Scimus tamen Molanum virum doctiſsimum ante annos quatuor (neſcimus qua inita ratione) eum mortuum tradere. An autem audiendi ſint, qui adhuc annos decem ſuperuixiſſe, atq; Carolo Martello ſuperſtitem fuiſſe tradunt, inferius ſuo loco dicturi ſumus.

IESV CHRISTI
Annus 732.

GREGORII PAP. III. Annus 2. LEONIS ISAVR. IMP. Annus 17.

I. SEPTINGENTESIMVS trigeſimusſecundus adeſt annus Indictione decimaquinta ſignatus, quo Leo Imperator eâ qua cœperat impietate perſeuerãs, reditus patrimonij Romanæ Eccleſiæ, quod in Sicilia poſsidebat, in fiſcum inferri præcepit, quod Theophanes tradit. Sed de connubio filiæ Chagani, ſiue Chaiani Regis Cazarorum cum filio ſuo Conſtantino hoc anno contracto primùm agit his verbis: *Anno decimoſexto Imperij ſui Leo Imperator filiam Chaiani Cazarorum arbitri filio ſuo Conſtantino, cùm hanc Chriſtianam feciſſet, matrimonio ſociauit, nominans eam Irenem. Quæ cùm ſacras litteras didiciſſet, pietati operam dans clarnit, hos impietatis redarguens.* Miranda planè Dei prouidentiâ factum, vt barbara fœmina, & peregrina atque neophyta, inuito & contradicente Imperatore, inſuper & perſequente, ſupplicijsque addicente cultores ſacrarum imaginum, eas ipſa coleret, atque colendas eſſe liberè teſtaretur vita. Deus infirma mundi eligit, vt fortia confundat, & veluti miraculo, è fonte ignem nuper egreſſum contra Leonem immittit. paulò poſt verò auctor hęc ſubdit:

II. *At Imperator contra Papam atq; receſſum Romæ ac Italiæ* (quod ſcilicet ab ipſo Imperatore receſsiſſent) *fæuiebat. Conſtructumq; ſtolum,* exercitum videlicet *magnum direxit aduerſus eum, Manem Prætorem Cybirrotenſium caput in eo conſtituens. Tunc Impugnator Dei peramplius ſæuiens, cum Arabum eſſet tenacior aduerſus imagines, tributa capitalia tertiæ parti Siciliæ ſeu Calabriæ ſuperimpoſuit. Ea verò quæ dicuntur patrimonia ſanctorum Principum Apoſtolorum, quæ olim Eccleſiis auri dimidium & tria conferebant argenti talenta, publicæ rationi ſolui præcepit. Conſiderare etiam ac deſcribere natos mares iubens, vt Pharao quondam eos qui erant ex Hebræis, quod nec ipſi magiſtri eius Arabes in Chriſtianos, qui in eis ſunt orti feciſſe noſcuntur.* huculque Theophanes.

III. Addunt * alij adhuc etiam hoc eodem anno ingentem claſſem aduerſus Italos, Romanosque ab eodem Imperatore paratam in Adriatico mari naufragio perijſſe, ſicque ſpe potiundi Italiâ & rebelles puniendi, diuinâ miſericordiâ, ſpe penitùs fruſtratum eſſe, cùm tamen malum quod poſſet perpetrare non deſineret. Nam ad alia mala addidit quoq; illud Imperator hoc anno, vt Gregorium preſbyterum quem vidimus anno ſuperiori miſſum cum litteris commonitorijs ad Imperatorem, re infectâ reuerſum Romam, & iterum miſſum, fecerit in Sicilia retineri, ſcripta auferri, & in exilium amandari. habet hæc enim Anaſtaſius verbis iſtis: *Nequiter augmentata diſpoſitio eorundem Imperatorum eadem venerabilia ſcripta in Siciliensi inſula retineri fecit, nec ad vrbem Regiam pertranſire permiſit, ſed eundem portatorem penè per annum integrum in exilium relegauit.* hæc Leo hoc anno. CLASSIS LEONIS PERIIT.

IV. Quibus delatis in vrbem, Gregorius Pontifex collegit Romæ Concilium Epiſcoporum, quo primùm omnium ad confirmãdas antiquas Patrum traditiones de cultu ſacrarum imaginum, decretum conſtituit, quod Conſtitutum appellant, quo diro anathemate ferijt omnes, qui eidem aduerſarentur: additum prætereà vt iterum ex Synodo litteræ commonitoriæ ad eundem Imperatorẽ mitti deberent. habet hæc omnia paucis his Anaſtaſius: *Maioris fidei ardore permotus Gregorius Papa Synodale fecit decretum cum ſacerdotali concilio coram ſacroſancta Confeſſione ſanctiſsimi corporis beati Petri Apoſtoli, reſidentibus cum eodem ſummo & venerabili Papa, cum Archiepiſcopis, Antonio Gradenſi Archiepiſcopo, & Ioanne Archiepiſcopo Rauennate, cum cæteris Epiſcopis iſtius Heſperiæ partis numero nonaginta trium, ſeu presbyteris huius Apoſtolicæ Sedis, aſtantibus diaconibus cum cuncto clero, nobilibus etiam Conſulibus & reliquis etiam Chriſtianis plebibus aſtantibus, quo iſta decreuit. Vt ſi quis deinceps antiqua conſuetudinis & Apoſtolicæ Eccleſiæ fidelium vſum contemnens aduerſus eandem venerationem ſacrarum imaginum, videlicet Dei & Domini noſtri Ieſu Chriſti, & Genitricis eius ſemper Virginis immaculatæ atq; glorioſæ Mariæ, beatorum Apoſtolorum, & Sanctorum omnium depoſitor atque deſtructor, & profanator vel blaſphemus extiterit, ſit extorris à corpore & ſanguine Domini noſtri Ieſu Chriſti, vel totius Eccleſiæ vnitate atq; * compagine. Quod inſuper ſubſcriptione ſua ſolemniter firmauerunt, & inter cætera conſtituta probabilium prædeceſſorum, orthodoxorum Pontificum adnectenda ſanxerunt.* hactenùs de Synodo, Synodalique decreto Anaſtaſius. At non extat ipſum quidem ea de re in Synodo conſtitutum. CONCILIVM ROMANVM DE IMAGINIBVS. *compage

V. Quæ autem poſt Synodum abſolutam ſequuta ſint, hæc Anaſtaſius habet: *Poſt peractum igitur hoc memoratum ſuperius Synodale Conſtitutum, iterum miſit alia ſimiliter ſcripta commonitoria pro erigendis imaginibus ad Leonem Imperatorem per Conſtantinum Defenſorem. Quæ ſimiliter, vt anteriora detenta ſunt, & portatorem eorum fortiſsima cuſtodia conſtrinxerunt ferè per integrum annum, poſtmodum auferentes ei ipſa ſcripta, comminantes ei poſt tanti temporis cuſtodiam cum iniurys remiſerunt.* hæc de rebus geſtis hoc anno per Gregorium Papam, qui cum Leone omnem fruſtrà laborem impendit: de ipſo autem & eius prædeceſſore Gregorio, hæc Hadrianus Pontifex ad Conſtantinum Imperatorem: *In magnam tribulationem vterque Gregorius Romani Pontifices per ea tempora ſanctiſsimi conſtituti ſunt. Sæpius etiam pro eorum veſtra Serenitatis admonuerunt, ne fierent venerandas imagines de ſtatu ſuo deijci: verùm illorum ſaluiferæ preces nequicquam, in vanum ſcilicet, fuſæ ſunt, animumq; illius nequaquã commouerunt.* hæc Hadrianus. CONST. LEGATVS DETRVDITVR IN CARCEREM.

VI. Qui ergo ſcriptis ſtabiliuit ſacrarum imaginum vſum ſummus Pontifex, etiam factis, nouas magni precij erigendo imagines, confirmauit, de quibus Anaſtaſius iſta habet: *Gregorius conceſſas ſibi columnas ſex onychinas volubiles ab Eutychio Exarcho, duxit ad Eccleſiam beati Petri Apoſtoli, quas ſtatuit circa presbyterium ante Confeſſionem, tres à dextris & tres à ſiniſtris iuxta alias antiquas ſex filopariles. Super quas poſuit trabes, & veſtiuit eas argento mundiſsimo; in quo ſunt expreſſæ ab vno latere effigies Saluatoris & Apoſtolorũ, & ab alio latere Dei Genitricis & ſanctarum virginum poſuitq; ſuper eas lilia & pharacanthara penſantia in vnum libras ſeptingentas.* SACRÆ IMAGINES SVMPTVOSÆ ERECTÆ.

VII. Quod inſuper ab eodem Iconomacho & Hagiomacho Leone ſanctorum reliquiæ contemptui haberentur atque deſpectui; idem Pontifex ſanctorum omnium, quas SACRAE RELIQVIAE

VNDIQ. QVAESITÆ AD CVLTVM. potuit toto orbe Chriſtiano collectas reliquias in oratorio à ſe conſtructo honorificè collocauit. tradit hæc Anaſtaſius iſtis verbis: *Hic fecit oratorium intra eandem baſilicam iuxta arcum principalem in parte* [a] *virorum, in quo condidit in honorem Saluatoris, ſanctaq. eius Genitricis reliquias ſanctorum Apoſtolorum, & omnium ſanctorum Martyrum & Confeſſorum, iuſtorumq. perfectorum in toto orbe terrarum quieſcentium: quorum feſta vigiliarum à monachis trium monaſteriorum illic ſeruientium quotidiè per ordinem exſtentibus, atque natalitiorum Miſſas in eodem loco celebrare inſtituens, in Canone ita à ſacerdote dicendum præcepit:* QVAE SOLLEMNITAS HODIE IN CONSPECTV TVAE MAIESTATIS CELEBRATVR DOMINE DEVS NOSTER IN TOTO ORBE TERRARVM, *quam inſtitutionem in eodem oratorio in tabulis lapideis conſcribere fecit.* Recitat hæc eadem VValfridus [a] Strabo de ipſo Gregorio Papa, adiditque hæc de his quæ ſpectant ad Canonem: *Quia ſpecialiter eadem ſignata verba ad illam pertinent celebritatem, non eſt Canoni qui generaliter dicitur adnotatum.* hæc ipſe.

[a] poſita

[a] VValfr. Stra. de reb. eccle. c. 22.

VIII. ORNAMENTA ORATORII.

Pergit verò de eodem oratorio iſta dicere Anaſtaſius. *In quo faciens pergulam contulit dona diuerſarum ſpecierum, id eſt gabatas aureas numero duas, & alias ſaxicas numero quinque, cruces pendentes numero quatuor, item cruces ſimiles numero decem, amulas ſuperauratas, paria duo, pendentia fibulatoria numero quinque, coronam auream cum cruce pendentem in gemmis ſuper altare, patenam & calicem aureum paratum, aquamaniles argenteos duos; & in imagine ſanctæ Dei genitricis diadema aureū in gemmis, & collarium aureum in gemmis, & cū gemmis pendentes inaures habentes hyacinthinas ſex & faciem altaris & confeſsionem cum regulis veſtiuit argento, & in tribus lateribus altaris poſuit cruces argenteas quatuor, penſantes in vnum libras triginta; caniſtra argentea duo, calicem argenteum vnum quotidianum, coronulas argenteas quinq., & calicem argenteum vnū qui pendet in apſide ipſius oratorij, & ſuper eandem apſidem cruces argenteas tres, & cætera quæ in ornamentum pergulæ, & ad veſtes altaris ordinata ſunt.*

IX. QVAE IN S. MARIA AD PRÆSEPE.

Hic fecit in Eccleſia ſanctæ Dei Genitricis per circuitum ſuper columnas regulare candelabrorum ad inſtar Eccleſiæ S. Petri Apoſtoli, & fecit ibidem in oratorio ſancto, quod ad Præſepe dicitur, imaginē auream Dei Genitricis, amplectētem Saluatorem Dominum noſtrū, in gemmis diuerſis penſantem libras quinq. hucuſq; de his Anaſtaſius. Ita quidē ipſe ſanctiſsimus Dei ſacerdos ſcriptis factiſque aduerſus impietatem Imperatoris potentiā in Oriente graſſantem obnititur in cultu ſanctarum imaginum, & veneratione reliquiarum Sanctorum omnium; quorum planè precibus factum eſt, vt Occidēs permanſerit à ſæuiēte Leone ſecurus, claſſe in mari demerſā, & reliquo omni conatu in eos mille artibus comparato, reddito penitùs irrito: cùm intercà quòd non poſſet re ipſa præſtare, vt vlciſceretur in eos, rugitu perterrere, iugiter minas inferendo, non ceſſaret.

IESV CHRISTI
Annus 733.

GREGORII PAP. III. Annus 3. LEONIS ISAVR. IMP. Annus 18.

I. SEPTINGENTESIMVS trigeſimuſtertius Chriſti annus primâ Indictione ſequitur, quo tum Gregorius Papa, tum & ſeorſum Italia legationem miſère ad Leonem Imperatorem, quibus ipſum ſuaderent ab impietate deſiſtere; quâ ſublatâ de medio, fore vt omnes ſe ipſi ſubijcerent, conſuetumq; vectigal, vt ſubditi, penderent. De hac autem ab Italia legatione miſſa, meminit Anaſtaſius verbis iſtis: *Cuncta generalitas iſtius prouinciæ Italiæ ſimiliter pro erigendis imaginibus ſupplicationes ſcriptas vnanimiter ad eoſdem Principes Leonem & Conſtantinum direxère: quæ & ipſa ſimiliter vt anteriora ablata ſunt à Sergio Patricio Exſtratego, qui dignitate Strategi functus fuerat ipſius inſulæ Siciliæ, ac ferè per octo menſes Legati detenti, remiſſi ſunt ſimiliter cum exprobrationibus portatores.* hæc de Italorum legatione Anaſtaſius, qui & de ipſo Gregorio Papa iſta mox ſubdit: *Et iterum faciens adhortatorias litteras pro erigendis ſupraſcriptis ſacris imaginibus*, quas in Oriente deiecerat, *& Orthodoxæ Fidei firmitate direxit per Petrum Defenſorem apud Regiam vrbem tam Anaſtaſio inuaſori ſedis Conſtantinopolitanæ, quàm principibus Leoni & Conſtantino.* Quid autem hæc conſequutum ſit, non narrat auctor; ſed nihil penitùs actum eſſe, reliqua euentus declarant, cùm certum ſit, ipſos numquàm ab impietate ceſſaſſe.

Qui igitur aduerſus abſentes fruſtrà ſpirabat rabidus Leo minas & cædes, aduerſus eos qui aderant furorem conuertit, exagitauitque rectæ Fidei Confeſſores deteſtantes eius errores: reperiūtur quidem complures ſancti Epiſcopi ea de cauſa, ab ipſo abrepti è ſede in exilium miſſi, & inter alios Theophylactus Epiſcopus Nicomediæ, qui Conſtantinopolim profectus pro Fide Catholica certans, ab eodē Leone ad Strobelum caſtrum miſſus eſt in exilium. agunt de eo Græci in Menologio, eius annuam cōmemorationem celebrantes ſeptimâ die Martij. Vigeſima vero eiuſdem menſis S. Nicetæ Epiſcopi Apolloniadis, de quo: *Hic* (inquiūt) *pro defenſione ſanctarum imaginum perſecutionem paſſus, eò quòd nollet venerabilem Chriſti Domini & immaculatæ Matris ipſius, & aliorum Sanctorum imagines negare, in exilium miſſus, & varijs afflictionibus tentatus, beatam præſtans confeſſionem ſanctam Deo tradidit animam.* Tunc & Michael Synnadorum Metropolita, de quo ſuperiùs, eiuſdem certaminis curſum exigens, ab Epiſcopatu ſuo pulſus eademes cauſa coronam à Deo confeſsionis accepit, cuius Græci agunt annuum natalem diem vigeſimatertia Maij, ſed & alij plures idem ſubiēre certamen. II.

Eodem anno res Francorum [b] Deus per Carolum Ducem magnâ gloriâ illuſtrauit: ſiquidē cùm anno ſuperiori idem Princeps Narbonem detentam à Sarracenis, & eorum Regem ibi degentem obſediſſet, & alij qui erant in Hiſpania Sarraceni opem laturi ſuis ingenti numero aduolantes ſuperuieniſſent: hos adortus Carolus ad internecionem vſque deleuit. habent hæc Annales Francorum recens à Pithœo in lucem vendicati: quæ quidem lōgiori fuiſſent deſcribenda hiſtoria. Sed racemos non negligimus, qui vindemiā tantā caremus. III.

Hoc tempore (quod ad res Germanorum pertinet) accidiſſe videtur, quod S. Bonifacius Germanorum Apoſtolus, viſitans Boioariam, emergentem hæreſim Apoſtolicâ auctoritate vnà cum hæreſiarcha damnauit. Siquidem in rebus ab eo geſtis iſta narrantur: [c] *Hic ita confeſſus S. Bonifacius Boioariorum regiones, quibus per id tempus dominabatur Hugbertus Dux, inuiſit, prædicationemq; non modicam apud illum ſedulò exercens, Erenwolfum hæreticum peſtilentem, magnâ diuinæ æmulationis feruore incenſus ex canonum præſcripto damnauit, & ab Eccleſia eiecit. Ac deinde ad ſua diœceſis homines tempora circumibat, inſtaurans ea, quæ Eccleſiarum corruptione videbatur.* hucuſque de his ibi. quænam autem hæreſis ab eodem fuerit ſeminata, neſcitur, ipſa vnà cum auctore ſtatim euulſa. IV.

IESV CHRISTI
Annus 734.

GREGORII PAP. III. Annus 4. LEONIS ISAVR. IMP. Annus 19.

ANNVS ſequitur Redemptoris ſeptingēteſimus trigeſimus quartus ſecundâ Indictione, quo (inquit Theophanes) *à Leone Imperatore Theodorus Manſur in exilium miſſus eſt apud climata eremi.* fuiſſe tradunt Theodorum Epiſcopum Grapſorum, Cantorem cognomento dictum, quòd ſicut Ioannes Damaſcenus & Coſmas Maiuma Epiſcopus ſacros hymnos in Eccleſia tunc canendos ſuauiſsimè ſcriberet. At ſæuijt eadem beſtia ferocius in alios ſanctos viros cultores ſacrarum imaginum, nempè Paulum & Theoſterictum, quorum Græci celebrant anniuerſariam natalis diem decimamſeptimam menſis Martij: quorum priorem igne conſumptum tradunt, poſteriorem verò poſt multa mala in pace quieuiſſe. I.

Tunc